

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE 2019

1er octobre 2019

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la réglementation en vue de relever
le montant de certaines prestations
au niveau du seuil
de pauvreté européen**

(déposée par M. Raoul Hedebouw et consorts)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

BUITENGEWONE ZITTING 2019

1 oktober 2019

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de regelgeving met het oog
op het optrekken van bepaalde uitkeringen
tot op het niveau
van de Europese armoedegrens**

(ingediend door de heer Raoul Hedebouw c.s.)

RÉSUMÉ

Les auteurs estiment que, dans notre pays, les allocations sociales sont toujours nettement inférieures au seuil de pauvreté européen.

La meilleure manière d'offrir une opportunité d'émancipation et de développement aux bénéficiaires du revenu d'intégration n'est pas de leur imposer un service communautaire, mais bien de relever le montant des prestations.

C'est pourquoi cette proposition de loi relève le montant du revenu aux personnes âgées, du revenu d'intégration et des allocations de chômage au niveau du seuil de pauvreté européen. Le droit à une allocation est également individualisé entre partenaires de vie et adapté à la taille réelle du ménage.

SAMENVATTING

Volgens de indieners blijven de sociale uitkeringen in ons land ver onder de Europese armoedegrens.

Niet het verplichten van gemeenschapsdienst voor mensen met een leefloon maar het verhogen van de uitkeringen is de beste manier om hen ruimte te geven voor emancipatie en ontwikkeling.

Daarom het voorstel om het bedrag van het inkomen voor ouderen, van het leefloon en van de werkloosheidsuitkering op te trekken tot op het niveau van de Europese armoededrempel. Het recht op een uitkering tussen levenspartners wordt ook geïndividualiseerd en afgestemd op de reële grootte van het gezin.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	: socialistische partij anders
cdH	: centre démocrate Humaniste
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de numering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurig papier)

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition reprend, en l'adaptant, le texte de la proposition DOC 54 2700/001.

La pauvreté continue à augmenter en Belgique, comme doivent le constater nombre d'ONG et de centres d'études. Selon les chiffres de l'enquête EU-SILC, le nombre de personnes qui risquent de basculer dans la pauvreté ou l'exclusion sociale dans ce pays s'est accru de 141 000 unités entre 2008 et 2016. En 2016, 15,5 % de la population belge faisait partie du groupe de personnes qui présentent un risque de pauvreté sur la base de leur revenu. Des mesures radicales s'imposent d'urgence, non seulement pour atteindre les objectifs Europe 2020, mais surtout parce que chacun a le droit de vivre dans des conditions conformes à la dignité humaine.

L'accord de gouvernement afférent à l'actuelle législature précise à la page 35 que: "Il ne saurait être question de laisser quiconque au bord du chemin, en ce compris les allocataires sociaux. Le gouvernement portera progressivement les prestations minimales de sécurité sociale et l'aide sociale au niveau du seuil de pauvreté européen." Le principal parti du gouvernement, la N-VA, a promis de faire en sorte que les prestations sociales protègent de la pauvreté et de relever celles-ci au niveau du seuil de pauvreté européen ("*Verandering voor Vooruitgang*", p. 8). Le MR a promis de s'inscrire dans la stratégie Europe 2020 et d'œuvrer à l'élimination de la précarité (Programme général, p. 310-315). L'Open Vld souhaitait également œuvrer à la mise en place d'un revenu d'intégration couvrant les besoins ("*Vlaanderen vleugels geven*", p. 35), alors que le CD&V a promis de porter une attention spécifique à la pauvreté infantile ("*3D-plan*", p. 98).

Malgré ces promesses, qui ont été faites tant avant qu'après les élections de 2014, force est de constater que les allocations sociales restent bien en dessous du seuil européen de pauvreté dans notre pays. Qui plus est, plusieurs mesures prises au cours de la présente législature par les gouvernements fédéral et régionaux ont encore davantage détérioré le pouvoir d'achat et la qualité de vie de ces groupes vulnérables. En pratique, le gouvernement ne semble pas vouloir dégager des moyens supplémentaires pour limiter, et encore moins empêcher, l'augmentation de la pauvreté. La lutte contre la pauvreté ne fait pas partie de ses priorités.

Bien que ces allocations ne soient qu'un élément d'une lutte efficace contre la pauvreté, elles constituent toutefois des supports importants du filet social.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit voorstel neemt, met een aantal aanpassingen, de tekst over van voorstel DOC 54 2700/001.

De armoede in België blijft toenemen. Dat is wat talrijke NGO's en studiecentra moeten blijven vaststellen. Volgens de cijfers van EU-SILC groeide het aantal mensen die risico lopen op armoede of sociale uitsluiting in dit land aan met 141 000 tussen 2008 en 2016. Van de Belgische bevolking behoorde 15,5 % in 2016 tot de groep met een armoederisico op basis van hun inkomen. Er zijn dringend ingrijpende maatregelen nodig, niet alleen om de Europa 2020 doelstellingen te halen, maar vooral omdat iedereen het recht heeft om in menswaardige omstandigheden te leven.

Op bladzijde 35 van het federaal regeerakkoord van deze zittingsperiode staat te lezen: "Ook tijdens de periode dat men een sociale uitkering geniet, mag niemand uit de boot vallen. De regering verhoogt geleidelijk de minimum sociale zekerheidsuitkeringen en de sociale bijstandsuitkeringen tot het niveau van de Europese armoededrempel." De grootste regeringspartij, N-VA, beloofde om de uitkeringen armoedebestendig te maken en ze te verhogen tot de Europese armoedegrens ("*Verandering voor Vooruitgang*", blz. 8). MR beloofde zich in te zetten voor de Europa 2020-strategie en werk te maken van het uitbannen van armoede (Programme général, p. 310-315). Ook Open Vld wou zich inspannen voor een 'dekkend leefloon' ("*Vlaanderen vleugels geven*", blz. 35), terwijl CD&V specifieke aandacht voor kinderarmoede beloofde ("*3D-plan*", blz. 98).

Ondanks deze beloftes, die zowel voor als na de verkiezingen van 2014 gemaakt werden, moet men vaststellen dat de sociale uitkeringen in ons land ver onder de Europese armoedegrens blijven. Meer nog, verschillende maatregelen die tijdens deze zittingsperiode werden genomen door de federale en deelstaatregeringen hebben de koopkracht en levenskwaliteit van deze kwetsbare groepen verder aangetast. In de praktijk lijkt deze regering geen bijkomende middelen te willen vrijmaken om de stijging van de armoede te beperken, laat staan tegen te gaan. Armoedebestrijding is voor hen geen prioriteit.

Hoewel deze uitkeringen slechts een onderdeel zijn van een performante armoedebestrijding zijn ze toch belangrijke dragers van het sociale vangnet.

Le revenu d'intégration, surtout, est souvent le dernier recours financier. Le nombre de personnes qui doivent solliciter le revenu d'intégration continue à augmenter fortement. En juin 2017, le SPP Intégration sociale a indiqué que ce groupe a augmenté de pas moins de 13,1 % dans le courant de 2015. Selon les experts, il s'agit d'une "augmentation sans précédent". En 2016, on a également observé une augmentation de 9,6 % par rapport à l'année précédente. Ce qui a joué un rôle crucial à cet égard, ce sont les mesures prises par le gouvernement pour faire disparaître des personnes des statistiques du chômage.

Le meilleur moyen de permettre l'émancipation et le développement des personnes vivant d'un revenu d'intégration n'est pas d'instaurer un service communautaire obligatoire mais bien d'augmenter les allocations. Comme le montrent de nombreux exemples à l'étranger, le travail obligatoire (*workfare*) n'est ni efficient ni efficace pour accompagner ces personnes vers le marché du travail. Le revenu de remplacement doit être inconditionnel et garantir une qualité de vie suffisante. C'est principalement ce dernier pilier que nous visons.

Invoquer le "piège à l'emploi" en guise de contre-argument n'est pas pertinent, étant donné qu'il est apparu que les mesures visant à accroître l' 'écart' entre les allocations et les salaires n'ont certainement pas entraîné une diminution de la pauvreté. Au contraire, le phénomène des "travailleurs pauvres" (*working poor*) est également de plus en plus fréquent dans notre pays. En outre, le renforcement du pouvoir d'achat de ces personnes – qui n'ont pas la possibilité d'amasser du capital – peut donner une impulsion à l'économie.

La présente proposition de loi vise à relever le revenu d'intégration au niveau du seuil de pauvreté européen.

Elle vise, en outre, à individualiser une nouvelle fois le droit à une allocation au sein du couple dans le but de remédier à la totale dépendance d'un partenaire vis-à-vis de l'autre, avec toutes les conséquences néfastes qui peuvent en découler.

La présente proposition de loi inscrit, dans la législation, le principe de l'adéquation entre le montant de l'allocation et la taille réelle du ménage afin d'enrayer l'augmentation de la pauvreté infantile.

En ce qui concerne les données belges de l'étude statistique EU-SILC, le revenu disponible moyen "par tête" s'élevait à 22 295 euros par an en 2016. Le seuil de pauvreté est ensuite facile à calculer selon les revenus: 60 % de ces 22 295 euros nets par an représentent 13 377 euros nets par an ou 1 115 euros nets par mois.

Vooral het leefloon is vaak het laatste financiële redmiddel. Het aantal personen die moeten beroep doen op een leefloon blijft fors stijgen. De POD Maatschappelijke Integratie gaf in juni 2017 aan dat deze groep in de loop van 2015 aangegroeid is met maar liefst 13,1 %. Een "ongeziene toename", aldus de experts. Ook in 2016 was er een toename van 9,6 % ten opzichte van het jaar ervoor. Meest cruciaal hierin zijn de maatregelen van de regering om personen uit de werkloosheidscijfers te verdringen.

Niet het verplichten van gemeenschapsdienst voor mensen met een leefloon maar het verhogen van de uitkeringen is de beste manier om ruimte te geven voor emancipatie en ontwikkeling van de mensen die zich in deze situatie bevinden. Zoals blijkt uit talloze voorbeelden in het buitenland is de zogenaamde "*workfare*" niet efficiënt noch effectief in het begeleiden van mensen naar de arbeidsmarkt. Het vervangingsinkomen moet onvoorwaardelijk zijn én voldoende garantie geven op een kwaliteitsvol leven. Vooral op deze laatste pijler richten wij ons.

Het invoeren van de zogenaamde "werkloosheidsval" als tegenargument is niet relevant, gezien gebleken is dat maatregelen om de "spanning" tussen uitkeringen en lonen te vergroten zeker niet geleid hebben tot minder armoede. Integendeel, het fenomeen van de "working poor" komt ook in dit land steeds vaker voor. Verder kan het vergroten van de koopkracht van deze mensen – die zeker niet de mogelijkheid hebben om kapitaal op te potten – een impuls geven aan de economie.

Dit wetsvoorstel beoogt het optrekken van het leefloon tot op het niveau van de Europese armoederempel.

Verder wordt opnieuw een individualisering beoogd van het recht op een uitkering tussen levenspartners. Het doel hiervan is om de volledige afhankelijkheid tussen partners, met alle mogelijke nefaste effecten, tegen te gaan.

Dit wetsvoorstel introduceert in de wetgeving het principe van het afstemmen van de vergoeding op de reële grootte van het gezin. Dit om de toenemende kinderarmoede tegen te gaan.

Voor de Belgische EU-SILC gegevens bedroeg het mediaan beschikbaar inkomen op individueel niveau in 2016 netto 22 295 euro per jaar. De armoederempel volgens het inkomen is vervolgens gemakkelijk te berekenen: 60 % van die 22 295 euro netto inkomen per jaar, maakt 13 377 euro netto per jaar of 1 115 euro netto per

Les isolés dont le revenu est inférieur à ce montant présentent un risque accru de pauvreté.

Aux termes de la législation actuelle, ces montants sont réduits d'un tiers pour les cohabitants. Pour les personnes avec charge de famille, la modification sera toutefois considérable: les partenaires ne dépendent plus du chef de famille et peuvent donc prétendre individuellement à l'allocation octroyée au cohabitant. La même règle s'applique aux enfants majeurs. L'allocation ne consistera plus en un montant fixe pour le ménage, son montant dépendra désormais du nombre d'enfants mineurs. La pondération appliquée à chaque enfant de moins de 18 ans est d'un tiers.

De même, pour limiter le risque de pauvreté chez les personnes bénéficiant d'une allocation de chômage, les personnes âgées et les personnes bénéficiant d'un revenu d'intégration, ces allocations seront toutes portées au niveau du seuil de pauvreté européen.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Le montant de base alloué au titre de garantie de revenus aux personnes âgées cohabitantes est assimilé aux montants visés aux articles 3, 4 et 5. Les montants octroyés aux personnes âgées isolées en sont déduits.

L'indice est adapté à la valeur au 1er janvier 2017.

Article 3

Le revenu d'intégration d'un isolé est porté au niveau du seuil de pauvreté européen, lequel s'élève à 60 % du revenu médian net d'un isolé en Belgique.

Conformément à la législation existante, le montant pour les cohabitants est multiplié par le facteur 2/3. La disposition prévoyant que le cohabitant ne peut pas avoir de personnes à charge est insérée afin de préciser qu'il ne s'agit pas des chefs de ménage.

Pour les personnes avec une famille à charge, le cadre est élargi afin de tenir compte du nombre d'enfants non mariés à charge. Chaque enfant valant 1/3, le rapport pour un ménage composé d'un parent et d'un enfant mineur (4/3) est égal à ce que prévoit déjà la législation existante. L'assimilation avec le partenaire de vie est toutefois supprimée. Ce dernier peut dès lors prétendre

maand. Alleenstaanden waarvan het inkomen lager ligt dan dit bedrag hebben een verhoogd armoederisico.

In navolging van de huidige wetgeving worden deze bedragen voor samenwonende personen met een derde verlaagd. Voor personen met een gezin ten laste wordt dit echter sterk aangepast. Partners vallen niet meer onder het gezinshoofd waardoor zij individueel aanspraak kunnen maken op de uitkering voor een samenwonende. Hetzelfde geldt voor volwassen kinderen. In plaats van een vast bedrag voor het gezin, wordt de uitkering afhankelijk gemaakt van het aantal minderjarige kinderen. Aan elk kind onder 18 jaar wordt het gewicht van 1/3 toegekend.

Om ook het armoederisico bij personen met een werkloosheidsuitkering, ouderen en personen met een leefloon te beperken, worden deze uitkeringen allemaal opgetrokken tot de Europese armoedegrens.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Het basisbedrag voor de inkomensgarantie van samenwonende ouderen wordt gelijk gesteld met de bedragen bedoeld in de artikelen 3, 4 en 5. De bedragen voor alleenstaande ouderen worden hiervan afgeleid.

De index wordt aangepast aan de waarde op 1 januari 2017.

Artikel 3

Het leefloon voor een alleenstaande wordt gelijk gebracht met de Europese armoedegrens. Deze bedraagt 60 % van het mediaan netto inkomen van een alleenstaande in België.

Conform de bestaande wetgeving wordt het bedrag voor samenwonenden vermenigvuldigd met de factor 2/3. De bepaling dat de samenwonende geen personen ten laste mag hebben wordt ingevoegd om te specificeren dat het hier niet om gezinshoofden gaat.

Voor personen met een gezin ten laste wordt het kader uitgebreid om rekening te houden met hoeveel ongehuwde kinderen ten laste zijn. Gezien elk kind de waarde 1/3 heeft, is de verhouding voor een gezin met één ouder en één minderjarig kind (4/3) gelijk aan wat reeds in de bestaande wetgeving bestond. De gelijkschakeling met de levenspartner wordt echter opgegeven.

à l'allocation en tant que cohabitant. Cette individualisation pourrait éliminer certaines conséquences néfastes tant pour le chef de ménage que pour son partenaire de vie. En outre, cette mesure aura aussi pour effet que les CPAS percevront une indemnité pour ce partenaire qu'ils accompagnent déjà souvent à présent.

Les différents arrêtés royaux, n'étant plus pertinents, ni dans les faits, ni dans la nouvelle mouture de la loi, sont abrogés.

Articles 4 et 5

Les alinéas 1er et 2 suppriment la réglementation complexe s'appliquant aux cohabitants pour en faire un droit individualisé plus simple. Par conséquent, on peut simplement renvoyer à l'article 115. Les montants étant majorés, cette modification est bénéfique pour les personnes concernées.

L'alinéa 3 prévoit que, conformément à l'alinéa 2, l'allocation de chômage d'une personne avec charge de famille dépendra du nombre réel d'enfants à charge. Ce montant représente 1/3 de celui accordé à un isolé par enfant à charge.

L'allocation de chômage d'un isolé est portée au niveau du seuil de pauvreté européen, lequel représente 60 % du revenu médian net d'un isolé en Belgique.

Conformément à la législation relative aux revenus d'intégration pour cohabitants, l'allocation de chômage minimale pour cohabitants est portée aux 2/3 de celle d'un isolé.

Raoul HEDEBOUW (PVDA-PTB)
Marco VAN HEES (PVDA-PTB)
Steven DE VUYST (PVDA-PTB)
Sofie MERCKX (PVDA-PTB)

Hierdoor kan deze aanspraak maken op de uitkering voor een samenwonende. Deze individualisering heft mogelijk nefaste gevolgen op voor zowel het gezinshoofd als zijn levenspartner. Bovendien zorgt dit er opnieuw voor dat de OCMWs een vergoeding krijgen voor deze partner, die ze vaak nu al begeleiden.

De verschillende koninklijke besluiten worden geschrapt gezien ze niet meer relevant zijn; noch in de feiten, noch in de nieuwe vorm van de wet.

Artikelen 4 en 5

Eerste en tweede lid: deze bepalingen schrappen de complexe regeling voor samenwonenden, om dit gelijk te schakelen met een eenvoudiger geïndividualiseerd recht. Bijgevolg kan eenvoudig verwezen worden naar artikel 115. Gezien de bedragen verhoogd worden, hebben de betrokken individuen baat bij deze wijziging.

Derde lid: De werkloosheidsuitkering voor een persoon met een gezin ten laste wordt, conform het tweede artikel van dit wetsvoorstel, afhankelijk gemaakt van het werkelijk aantal kinderen ten laste. Dat bedrag bedraagt 1/3 van het bedrag voor een alleenstaande per kind ten laste.

De werkloosheidsuitkering voor een alleenstaande wordt gelijk gebracht met de Europese armoedegrens, die 60 % bedraagt van het mediaan netto inkomen van een alleenstaande in België.

Conform de wetgeving rond de leeflonen voor samenwonenden wordt de minimale werkloosheidsuitkering voor samenwonenden op 2/3 van dat van een alleenstaande gebracht.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 6 de la loi du 22 mars 2001 instituant la garantie de revenus aux personnes âgées, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 17 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, le chiffre "6 408,89" est remplacé par le chiffre "9 000,00";

2° dans le paragraphe 6, le chiffre "103,14" est remplacé par le chiffre "146,69".

Art. 3

Dans l'article 14 de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 1er avril 2016, le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Le revenu d'intégration annuel s'élève:

1° à 8 918 euros pour toute personne cohabitant avec une ou plusieurs personnes, mais n'ayant pas de famille à sa charge.

Il faut entendre par cohabitation le fait que des personnes vivent sous le même toit et règlent principalement en commun leurs questions ménagères;

2° à 13 377 euros pour une personne isolée ainsi que pour toute personne sans abri qui bénéficie d'un projet individualisé d'intégration sociale visé à l'article 11, §§ 1er et 3 ainsi qu'à l'article 13, § 2;

3° pour une personne vivant avec une famille à sa charge, au même montant que celui visé au 2° majoré de 4 459 euros pour chaque enfant mineur non marié."

Art. 4

Dans l'article 114 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, modifié en dernier

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 6 van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het getal "6 408,89" vervangen door het getal "9 000,00";

2° in paragraaf 6 wordt het getal "103,14" vervangen door het getal "146,69".

Art. 3

In artikel 14 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 1 april 2016, wordt paragraaf 1 vervangen als volgt:

"§ 1. Het leefloon bedraagt jaarlijks:

1° 8 918 euro voor elke persoon die met één of meerdere personen samenwoont, maar geen gezin te zijnen laste heeft.

Onder samenwoning wordt verstaan het onder hetzelfde dak wonen van personen die hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen;

2° 13 377 euro voor een alleenstaande persoon en voor een dakloze die recht heeft op een in de artikelen 11, §§ 1 en 3 en 13, § 2 bedoeld geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie;

3° voor een persoon die samenwoont met een gezin te zijnen laste hetzelfde bedrag bedoeld in de bepaling onder 2° vermeerderd met 4 459 euro voor elk ongehuwd minderjarig kind."

Art. 4

In artikel 114 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering,

lieu par l'arrêté royal du 2 juin 2019, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 3, le 3° est remplacé par ce qui suit:

“3° au montant journalier minimum de l'allocation de chômage prévu à l'article 115, § 1er, pour le travailleur cohabitant.”;

b) le paragraphe 4 est abrogé.

Art. 5

À l'article 115 du même arrêté royal, remplacé par l'arrêté royal du 20 juillet 2015 et modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 2 juin 2019, le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Pour le travailleur non visé à l'article 114, § 5, pendant la première et la deuxième période d'indemnisation, visées à l'article 114, le montant journalier minimum de l'allocation de chômage est fixé à:

1° 36,65 euros, majorés d'un complément de 11,67 euros pour chaque personne de son ménage ne disposant pas de revenus professionnels ou de remplacement, pour le travailleur ayant charge de famille;

2° 36,65 euros pour le travailleur isolé;

3° 24,43 euros pour le travailleur cohabitant.”

Art. 6

Le Roi peut abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions modifiées par les articles 4 et 5.

28 août 2019

Raoul HEDEBOUW (PVDA-PTB)
Marco VAN HEES (PVDA-PTB)
Steven DE VUYST (PVDA-PTB)
Sofie MERCKX (PVDA-PTB)

laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 2 juni 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 3 wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

“3° het minimum dagbedrag van de werkloosheidsuitkering voorzien bij artikel 115, § 1, voor samenwonende werknemer.”;

b) paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 5

In artikel 115 van hetzelfde koninklijk besluit, vervangen bij het koninklijk besluit van 20 juli 2015 en laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 2 juni 2019, wordt paragraaf 1 vervangen als volgt:

“§ 1. Het minimum dagbedrag van de werkloosheidsuitkering wordt, voor de werknemer niet bedoeld in artikel 114, § 5, gedurende de eerste en de tweede vergoedingsperiode, bedoeld in artikel 114, vastgesteld op:

1° 36,65 euro, verhoogd met een toeslag van 11,67 euro voor elke persoon in zijn gezin die niet over beroeps- of vervangingsinkomens beschikt, voor de werknemer met gezinslast;

2° 36,65 euro voor de alleenwonende werknemer;

3° 24,43 euro voor de samenwonende werknemer.”

Art. 6

De Koning kan de bepalingen gewijzigd door de artikelen 4 en 5 opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen.

28 augustus 2019